

[Kim Behnke]

med den, nu må vi lade private overtage den; private har nemlig tidligere løst den. Som vi gør opmærksom på i forslagets bemærkninger, har G. E. C. Gads Forlag i historisk tid løst opgaven på glimrende vis, inden man nationaliserede den.

Så er jeg også nødt til at sige, at nok taler vi om kommunalt selvstyre – det er måske mest til Venstres ordfører – men hvad fik vi ud af det kommunale selvstyre? Et kuldsejlet skandaleprojekt i Mexico, hvis fornemste opgave var at give billige rejser til en borgmester, og en kæmpegæld var, hvad det kommunale selvstyre resulterede i, så i denne forbindelse må vi altså sige, at det kommunale selvstyre ikke kunne løse opgaven, og derfor må vi nu lade nogle, der har forstand på det, evner og kapacitet til det, nemlig private, overtage den.

Hvad er der egentlig i vejen for, at private kan løse denne opgave? Der har ikke været et eneste argument fra nogen af ordførerne for, hvorfor private ikke skulle kunne løse denne simple registreringsopgave. Er det af hensyn til landets sikkerhed og forsvar? Er de oplysninger, vi giver, klausulerede? Nej, det er de ikke. Er det noget med, at hvis en bog ikke bliver anmeldt over for de kommunale biblioteker med en vis tidsfrist, vil det give anledning til store problemer? Nej, det er det ikke. Det er simpelt hen, fordi man har den indgroede tro, at når det offentlige går ind, skal opgaven nok blive løst på tilfredsstillende vis, og det kunne jeg forstå man mente, hvis ikke netop Bibliotekscentralens forhistorie var så kedelig, som tilfældet er.

Når forslaget først kommer til behandling i dag, kan man selvfølgelig argumentere for, at det er kommet alt for sent, men også Fremskridtspartiet er nu engang underlagt en procedure i Folketinget, så vi ikke kan nå at få tingene på dagsordenen hurtigere, end systemet kan magte, men det er da klart, at det ærgrer os lidt, at der nåede at blive indgået den aftale. Men som Fremskridtspartiets ordfører gør opmærksom på, vil vi godt vide, om den 10-årige kontrakt er så bindende, at staten slet ikke kan komme ud af den igen, og vi savner også stadig væk seriøs argumentation for, hvorfor Det Kongelige Bibliotek skal blive ved med at føre dobbelt bogholderi, for som det fremgår bl.a. af bilagsmaterialet til forslaget, er der i dag tale om en høj grad af dobbeltarbejde mellem Bib-

liotekscentralen og Det Kongelige Bibliotek, og i disse tider, hvor man snakker om besparelser og afbureaukratiseringer, er der vel ingen grund til, at vi ligefrem lader de samme opgaver løse to forskellige steder.

Det, vi foreslår, er ganske enkelt, som der står i beslutningsforslagets tekst, at opgaven udbydes i licitation, og så må man sige tak for tilbudet til selskabet bestående af kommunale penge, københavnerkroner og Gyldendals penge, men at vi lige vil forsøge at kigge os omkring i kredsen for at se, om vi kan få et bedre tilbud. Det kan godt være, at der ikke er et bedre tilbud, og så må vi til den tid tage stilling til, om Gyldendal/KL-konstellationen er den rigtige, og om det er klogt at begive os ud ad den vej, hvor private firmaer og Kommunernes Landsforening skal til i fællesskab at drive erhvervsvirksomhed. Vi advarer imod det, og inden vi bevæger os ud ad den vej, kan vi da undersøge, om der er andre muligheder, men jeg kan forstå, at det er man ikke engang interesseret i. Det bedrøver os selvfølgelig en anelse, netop fordi vi synes, den opgave, der her er til diskussion, er så vigtig.

Vi vil meget nøje følge, hvad det nye biblioteksselskab kommer til at beskæftige sig med i de kommende år, og hvordan dets job bliver forvaltet. Det er klart, at der ikke er flertal for vort forslag i dag, men vi vil holde et endog meget vågent øje med, hvordan dette nye selskab med kommunalt og privat engagement varetager sin opgave, og Folketingets partier kan være evigt forvissede om, at hvis vi igen render ind i Mexicoskandaler eller andre mærkværdigheder, vil Fremskridtspartiet være der øjeblikkeligt og påpege, hvem det var, der i dag nægtede os muligheden for at undersøge en privat løsning.

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Visse ideologiske diskussioner kan være meget interessante, men jeg vil måske nok tage det forbehold over for både hr. Kim Behnke og hr. Michael Kock, om denne sag kan bære så omfattende en ideologisk debat. Jeg vil i hvert fald vælge ikke at gå ind i den i dag; man kan nok i nogle sammenhænge drive ideologien for vidt.

Med hensyn til dannelsen af det nye selskab har der været langvarige og seje forhandlinger. Vi har fra Kulturministeriets side alene været